

ת"פ 12255/03/14 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד חיים חי בן אריה בן שטרית

בית משפט השלום בבאר שבע

ה' אדר א' תשע"ו
14 פברואר 2016

ת"פ 12255-03-14 מדינת ישראל נ' בן שטרית
תיק חיצוני: 03430201400289
בפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה
מדינת ישראל - תביעות נגב
ע"י ב"כ עו"ד בת-אל חיים-יואל

נגד
הנאשם
חיים חי בן אריה בן שטרית
ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות כדלקמן: הסגת גבול במטרה לעבור עבירה, בניגוד לסעיף 487(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (שתי עבירות); התפרצות לבית מגורים במטרה לעבור עבירה, בניגוד לסעיף 406(ב) לאותו חוק (עבירה אחת); גניבה, בניגוד לסעיף 384 לאותו חוק (שתי עבירות).

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/1, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בתאריך 27.02.2015 הסיג הנאשם גבול לבית בעיר אופקים בכך שהזיז את חלון ההזזה בסלון, אשר היה סגור אך לא היה נעול, נכנס לתוך הבית כוונה לעבור עבירה, וגנב מחשב נייד.

בתאריך 04.03.2014, שב הנאשם והסיג גבול לחצר אותו הבית, בכך שפתח את שער החניה, שהיה סגור; נכנס לחצר; שבר את חלון הסלון, שהיה נעול, באמצעות אזמל; נכנס לבית וגנב מסך טלוויזיה LCD, בגדים ותכשיטים.

בין הצדדים נקשר הסדר הטיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום. הנאשם הודה, הורשע והופנה לחקירת שירות המבחן למבוגרים. ההסדר לא כלל הסכמות ענשיות.

ראיות לעונש

מי מהצדדים לא הגיש ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות - רווק, כבן 20 שנה, מתגורר בבית אמו. לדבריו, עבד, בעת עריכת התסקיר, בבית אריזה לתפוחי אדמה באחד הקיבוצים בנגב המערבי.

לא הוצג לשירות המבחן מסמך מאמת.

הנאשם השלים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, אך בזמן לימודיו וכן בזמן שירותו הצבאי גילה קשיי הסתגלות ובעיות משמעת.

לאחר חמישה חדשי שירות צבאי נדון למחבוש והופסק שירותו. לאחר מכן, הועסק במספר מקומות עבודה מזדמנים. אביו של הנאשם עזב הבית והתיר את רעיתו מטופלת בארבעה ילדים.

מהמידע שהגיע לשירות המבחן עלה, כי הנאשם משתמש באלכוהול ובסמים בנסיבות חברתיות.

שירות המבחן ערך נסיון לשלב הנאשם בהליך של צדק מאחה, אך הדבר לא עלה יפה בנסיבות שלא היו קשורות בנאשם.

שירות המבחן התרשם ממאפייני התנהגות מניפולטיביים אצל הנאשם, ומנטיה להתחבר עם גורמים שוליים. הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו.

לאור האמור, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית, והמליץ לסיים את ענינו של הנאשם בעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וכן במאסר מותנה ארוך ומשמעותי.

טענות הצדדים

התביעה הדגישה את הפגיעה בתחושת הביטחון האישי של הציבור הנגרמת מעבירות שעבר הנאשם.

לטענת התביעה, עולות תסקיר שירות המבחן בעיות התמכרויות ואישיות הדורשות טיפול, אך הנאשם אינו מבין את חומרת מצבו ולא נמצא מתאים להפיק טיפולי.

לאור האמור, עותרת התביעה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ממש, במתחם שינוע בין 6 - 12 חדשים בגין האישום הראשון, ובמתחם שינוע בין 12 - 24 חדשים בגין האישום השני.

לנוכח היעדר העבר הפלילי מסכימה התביעה לחפיפת המתחמים.

עוד עותרת התביעה להשית על הנאשם מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגעת העבירות.

ההגנה הדגישה, כי מרבית הטובין שנגנבו הוחזרו לבעליהם (למעט המחשב הנייד); בתקופה הרלוונטית חווה הנאשם, אליבא דהגנה, משבר משפחתי. ההגנה מבקשת לראות בשני האישומים בבחינת מסכת אחת.

ההגנה מבקשת לראות בעובדה, שהנאשם פרץ לבית שכנתו - משום נסיבה מקלה.

ההגנה עותרת להסתפק במאסר מותנה, או, לחלופין, להסתפק במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

בדברו האחרון הביע הנאשם חרטה. צין, כי נכון למועד מסירת דברו האחרון - עובד כטבח בבסיס צבאי. הציע לפצות את נפגעת העבירה בגין הנזקים שנגרמו לה.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם חמורות.

ביתו של אדם - מבצרו.

כאשר גורם זר חודר לביתו של אדם, גורם נזק לבית ואף גונב טובין המצויים בו - נגרמת פגיעה קשה בתחושת הביטחון האישי ובפרטיותו של האזרח.

בית המשפט העליון עמד על הצורך להחמיר הענישה בגין עבירות אלה. ראו, ע.פ. 3297/10 **וולקוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את ביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של 'ביתי הוא מבצרי'. קם אדם בבקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו מוצא הוא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרגז וחסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות גניבה והתפרצות. ובכלל, בעבירת התפרצות טמון פוטנציאל להתפתחות אלימה, והיא יכולה להתגלגל בנקל לעבירת שוד ואלימות...

בעבירות מעין אלה, שומה על בתי המשפט להגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה של המערער ושכמותו.

- בגזר הדין ת.פ. (פתח-תקוה) 11520-09-11, נדון נאשם אשר התפרץ לבית מגורים כשבעל הבית לא היה בבית, כאשר לא נגנב רכוש מן הדירה, למאסר כולל בן 18 חדשים, מתוכם 6 חדשים הפעלת מאסר מותנה בחופף;
- בגזר הדין ת.פ. (פתח-תקוה) 3489/06, נדון נאשם אשר התפרץ לדירת מגורים בכך שפתח את דלת הכניסה, שלא היתה נעולה, ונטל רכוש הכולל טלפון נייד, כרטיסי אשראי וכסף, לעונש מאסר כולל בן 13 חדשים, חודש אחד מתוכם הפעלת מאסר מותנה במצטבר;
- בגזר הדין ת.פ. (ראשל"צ) 3884/09, נדון נאשם חסר עבר פלילי אשר נכנס לדירה באמצעות פתיחת תריס וגנב מכשיר נייד וכסף מזומן לעונש מאסר בפועל בן 5 חדשים לריצוי בדרך של עבודות שירות;
- בפסק הדין עפ"ג (מחוזי תל-אביב) 40032-05-10, מתקבל ערעור המדינה על קולת העונש והוחמר ענשו של והוחמר עונשו של מי שיתפרץ לדירה וגנב רכוש מתוכה לעונש מאסר בן 6 חדשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בית המשפט מוצא לקבוע מתחם ענישה בגין עבירה של התפרצות לבית מגורים, לרבות גניבת טובין מתוכו, שאינם בערך גבוה במיוחד, כך שינוע בין 6 חדשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל - 15 חדשים.

כאשר המדובר בעבירות של הסגת גבול וגניבה - יעמוד המתחם בין מאסר מותנה ועד לשנה מאסר בפועל.

בנסיבותיו של המקרה דנן, כאשר המדובר בשתי כניסות לאותה הדירה, בסמיכות זמנים יחסית, בפעם אחת - תוך התפרצות לדירה ובפעם הקודמת לה בדרך של הסגת גבול בלבד - יקבל בית המשפט את עתירת ההגנה לראות במעשים בבחינת פרשה אחת, ויעמיד את מתחם הענישה הכולל בין 6 חדשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל - 15 חדשים.

אשר לקביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם - לצורך כך יש לקחת בחשבון את מידת התחכום והמורכבות בעבירות; רמת ההתארגנות העברנית לצורך העבירה, לרבות השאלה, האם פעל הנאשם בצוותא עם אחרים; הלוגיסטיקה; הנזקים שנגרמו, לרבות שווי הרכוש שנגנב, לרבות נזק שאינו ממוני; האם הוחזר הרכוש; עברו הפלילי של הנאשם ונסיבותיו האישיות.

במקרה דנן, אין עדות על התארגנות מיוחדת או על תחכום מיוחד בדרך בה נעברו העבירות; הטובין שנגנבו, הגם ששוויים אינו מבוטל - אינם בשווי גבוה במיוחד; הנאשם נעדר עבר פלילי ובית המשפט התרשם, כי עורך מאמצים להשתלב בשוק העבודה כאזרח עמלני; מרבית הרכוש הגנוב הוחזר לבעליו, והנאשם אף נכון לפצות בגין הרכוש שלא הוחזר ובגין הנזקים שנגרמו. כל הנימוקים הללו מצביעים לכיוון השתת מאסר על הצד הנמוך של המתחם.

הוסף לאמור, כי המדובר במאסר הראשון שיגזר על הנאשם.

על כן, מוצא בית המשפט לאמץ המלצת שירות המבחן בענינו של הנאשם ולהסתפק, זו הפעם, בהטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לתקופה המירבית האפשרית, בצירוף מאסר מותנה ארוך ומרתיע.

עוד רואה בית המשפט להשית על הנאשם עיצומים כספיים, חלקם - כקנס והחלק הארי - כפיצוי לנפגעת העבירה, כאשר במסגרת קביעת גובה הפיצוי יש לקחת בחשבון, בין היתר, הצורך לאפשר לנפגעת העבירה לרכוש מחשב נייד חדש והן תיקון הנזקים שנגרמו עם פריצת חלון ההזזה בסלון. כן שומה על בית המשפט לקחת בחשבון הנזק הבלתי ממוני שנגרם לנפגעת העבירה, לרבות הפגיעה בתחושת הביטחון האישי ובפרטיותה.

ההגנה לא טענה לנסיבות כלכליות מיוחדות המצדיקות הפחתת העיצומים הכספיים שיוטלו על הנאשם, ומכל מקום, כפי שנקבע לא פעם, בהיות הפיצוי בגדר סעד בעל מאפיינים אזרחיים במסגרת ההליך הפלילי, גובה הפיצוי אינו קשור ליכולתי הכלכלית של הנאשם ואף אין על בית המשפט להתחשב בכך כלל בעת שומת הפיצוי. ראו ע.פ. 5761/05, **מג'דלאו נ' מדינת ישראל**, פסקה ט' (פורסם במאגרים).

לפנים משורת הדין, בהיות הנאשם צעיר המצוי בתחילת דרכו התעסוקתית, יורה בית המשפט על חלוקת העיצומים הכספיים לשיעורים, שיתפרשו על פני זמן ארוך, ואף בהם יהיה כדי להזכיר לנאשם, מדי חודש בחדשו, השלכות מעשיו.

סוף דבר, גוזר בית המשפט על הנאשם הענשים הבאים:

א. 6 חדשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, במרכז תרבות, דרך בית וגן, אופקים, 5 ימים בשבוע, 08:30 שעות ביום. על הנאשם להתייצב, ביום 02.05.2016, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ג. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בארבעה שיעורים שווים ורצופים החל מיום 01.12.17 ובכל 01 לחדש שלאחר מכן;

ה. פיצוי לנפגעת העבירה, ע.ת. 2, בכתב האישום, בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם בעשרים שיעורים שווים ורצופים החל מיום 01.04.16 ובכל 01 לחדש שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשע"ו, 14 פברואר 2016, במעמד הצדדים.